

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie: 1-2. - 1926

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. XIX. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529614672576/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

blev deres store Profet, og »Wilhelm Meister« deres Bibel. Det er tydeligt, at Hauch staar i Gæld til Goethes Værk i Kompositionen af sin Roman (eller rettere i, hvad man nu til Dags vilde kalde i Mangel paa Komposition), og et Par Personer, den gamle Harpespiller og hans Datter, stammer direkte ned fra Harpespilleren og Mignon hos Goethe.

Ved Siden af Goethe staar Novalis, i sin Ungdoms lyriske Digtning med den pantheistiske, naturfilosofiske Anskuelse bygger Hauch paa Novalis; rundt om i hans Digtsamlinger træffes Oversættelser og Bearbejdelser efter ham; han har øvet en dybtgaaende Virkning paa Hauch. Novalis' Roman »Heinrich v. Ofterdingen« læstes ivrigt, ogsaa af danske Romantikere, og herfra har Hauch (foruden fra »Wilhelm Meister«) de indstroede lyriske Digte, særlig Digtene af salmeagtig og opbyggelig Art, samt den hele romantiske Stemning, der som en Dis ligger over Bogen. Og en Skikkelse som Czernin er en novalisk Figur i sin Pantheisme, medens han ved sin Blanding af følsom Forstaaelse og maskulin Ironi kan minde om Byron og Heine, der i 30'erne herhjemme var paa Moden, og hvis Typer ogsaa genfindes hos Chr. Winther.

Det tredje Forbillede er Jean Paul, som i Romanstikkens Tidsalder kunde glæde sig ved en Berømmelse, der næsten overgik Goethes. Hans Romaner er komponerede som en Lykkens Pose: nogle Gevinster og mange Nitter 5: midt i en langtrukken, kedsommelig Udvikling dukker de fineste og dybeste Tanker frem, som oftest i sentensagtig Form, hvorfor de paa Hauchs Tid blev citeret som Strøtanker. I »En polsk Familie« er Romanens Motto taget fra Jean Paul, og rundt om minder enkelte Aandrigheder om Jean Pauls Stil, dette gælder særlig om Czernin og Casimir.